

Government Proposal

ACT

dated 2019,

Amendments to Certain Acts in Relation to the Act on Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities

The Parliament Has Resolved to Pass the Following Act of the Czech Republic:

PART ONE

Amendments to the Nature and Landscape Protection Act

Article I

Act no. 114/1992 Coll., on the Protection of Nature and Landscape, as amended by the Act no. 347/1992 Coll., Act no. 289/1995 Coll., finding of the Constitutional Court no. č. 3/1997 Coll., Act no. 16/1997 Coll., Act no. 123/1998 Coll., Act no. 161/1999 Coll., Act no. 238/1999 Coll., Act no. 132/2000 Coll., Act no. 76/2002 Coll., Act no. 320/2002 Coll., Act no. 100/2004 Coll., Act no. 168/2004 Coll., Act no. 218/2004 Coll., Act no. 387/2005 Coll., Act no. 444/2005 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 222/2006 Coll., Act no. 124/2008 Coll., Act no. 167/2008 Coll., Act no. 312/2008 Coll., Act no. 223/2009 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 291/2009 Coll., Act no. 349/2009 Coll., Act no. 381/2009 Coll., Act no. 350/2012 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 175/2014 Coll., Act no. 250/2014 Coll., Act no. 15/2015 Coll., Act no. 39/2015 Coll., Act no. 319/2016 Coll., Act no. 123/2017 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 225/2017 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. In section 77, paragraph 4f), the words “in the collection of by-laws issued by the region where a protected landscape area is situated” shall be replaced by “in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁵⁴⁾ in which the contract establishing protected landscape areas was published”.

The footnote no. 54 shall be as follows:

„⁵⁴⁾ Act no. .../2019 Coll., on the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities.”

2. Section 78, paragraph 7 shall read:

“(7) The Agency shall discuss the proposal to establish such an area with the affected municipalities. The process of issuing the regulation by the Agency and its validity and entry into force are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁵⁴⁾. Publishing and content of the regulations issued by the Agency shall be supervised by the Ministry of the Environment. Should a regulation issued by an Agency contradict

the law or another regulation, the Ministry of the Environment shall ask the agency to take corrective action.

3. Section 79, paragraph 6 shall be repealed.

PART TWO

Amendments to the Real Estate Tax Act

Article II

Act no. 338/1992 Coll., the Real Estate Tax Act, as amended by the Act no. 315/1993 Coll., Act no. 242/1994 Coll., Act no. 248/1995 Coll., Act no. 65/2000 Coll., Act no. 492/2000 Coll., Act no. 239/2001 Coll., Act no. 483/2001 Coll., Act no. 576/2002 Coll., Act no. 237/2004 Coll., Act no. 669/2004 Coll., Act no. 179/2005 Coll., Act no. 217/2005 Coll., Act no. 342/2005 Coll., Act no. 545/2005 Coll., 112/2006 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 261/2007 Coll., Act no. 296/2007 Coll., Act no. 1/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 362/2009 Coll., Act no. 199/2010 Coll., Act no. 30/2011 Coll., Act no. 212/2011 Coll., Act no. 375/2011 Coll., Act no. 457/2011 Coll., Act no. 350/2012 Coll., Act no. 503/2012 Coll., legislative measure adopted by the Senate no. 344/2013 Coll., Act no. 23/2015 Coll., Act no. 84/2015 Coll., Act no. 225/2017 Coll. and Act no. .../2019 Coll., § 16a shall read:

„Section 16a

General binding regulations issued for the purposes of the real estate tax, with the exception of the regulations issued according to section 17a, must become valid by 1st October of the tax period and come into effect by 1st January of the immediately following tax period at the latest; regulations with retroactive effect shall be invalid.”

PART THREE

Amendments to the Property Valuation Act

Article III

The second sentence of section 10, paragraph 6 of the Act no. 151/1997 Coll., on Valuation of Property and on the Amendment of Certain Acts (Property Valuation Act) as amended by Act no. .../2019 Coll. shall be repealed.

PART FOUR

Amendments to the Act on Free Access to Information

Article IV

Act no. 106/1999 Coll., on Free Access to Information as amended by Act no. 101/2000 Coll., Act no. 159/2000 Coll., Act no. 39/2001 Coll., Act no. 413/2005 Coll.,

Act no. 61/2006 Coll., Act no. 110/2007 Coll., Act no. 32/2008 Coll., Act no. 254/2008 Coll., Act no. 274/2008 Coll., Act no. 227/2009 Coll., finding of the Constitutional Court no. 123/2010 Coll., Act no. 375/2011 Coll., Act no. 167/2012 Coll., Act no. 181/2014 Coll., Act no. 222/2015 Coll., Act no. 298/2016 Coll., Act no. 301/2016 Coll., Act no. 368/2016 Coll., Act no. 205/2017 Coll. and Act no. 111/2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 5, paragraph 2 shall read:

“(2) In their business hours, at their registered offices, legally bound persons shall make available lists of the key documents, in particular those of a conceptual, strategic and program nature, which can be provided in accordance with this Act, including any draft licensing agreements in accordance with section 14a, so that anybody can examine them and make a duplicate, extract or copy.”

2. Section 5, paragraph 4, the third sentence shall be repealed.

PART FIVE

Amendments to the Veterinary Act

Article V

Act no. 166/1999 Coll., on Veterinary Care and Amendments to Certain Other Acts (Veterinary Act) as amended by Act no. 29/2000 Coll., Act no. 154/2000 Coll., Act no. 102/2001 Coll., Act no. 76/2002 Coll., Act no. 120/2002 Coll., Act no. 320/2002 Coll., Act no. 131/2003 Coll., Act no. 316/2004 Coll., Act no. 444/2005 Coll., Act no. 48/2006 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 124/2008 Coll., Act no. 182/2008 Coll., Act no. 223/2009 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 291/2009 Coll., Act no. 298/2009 Coll., Act no. 308/2011 Coll., Act no. 18/2012 Coll., Act no. 359/2012 Coll., Act no. 279/2013 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 139/2014 Coll., Act no. 250/2014 Coll., Act no. 264/2014 Coll., Act no. 126/2016 Coll., Act no. 243/2016 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 225/2017 Coll., Act no. 302/2017 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. A new section 75a shall be inserted after section 75 that including the footnote no. 77 shall read:

„Section 75a

(1) Legal regulations issued by the State Veterinary Administration concerning emergency veterinary measures shall be marked as Regulation Issued by the State Veterinary Administration. Publishing of regulations issued by the State Veterinary Administration and conditions regulating their validity and effect are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁷⁷⁾.

(2) Regulations issued by the State Veterinary Administration concerning an administrative unit of a particular region, or its part exceeding an administrative unit of a municipality, shall be posted up on an official notice board of a regional authority and of all the municipal authorities, the territory of which shall be affected by such a regulation, for at least 15 days; the regulations shall be available in the regional office of the veterinary

administration, in the office of a regional authority and in offices of all the affected municipal authorities.

(3) Regulations issued by the State Veterinary Administration that shall be applicable nationwide, or shall concern administrative units of more than one region, shall be immediately posted up on official notice boards of the ministry and of the regional authorities, the territories of which shall be affected by such a regulation, they shall be posted up for at least 15 days and be also published on the website of the State Veterinary Administration. Should a regulation issued by the State Veterinary Administration pursuant to the first sentence impose obligations also on other entities than livestock farmers, the regulation shall be announced also by means of a nation-wide radio or television. A radio or television operator shall be obliged to make it possible for representatives of the State Veterinary Administration to publish information about measures, changes to the measures and end of the measures as soon as they are asked to do so.

(4) Paragraphs 2 and 3 shall apply accordingly in order to end the imposed emergency veterinary measures pursuant to section 17, paragraph 1, or to change or end some of the measures prior to the termination of the measures pursuant to section 17, paragraph 1.

---

77) Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.

2. Paragraph 3 of section 76 shall be repealed.

The existing paragraph 4 shall be newly marked as paragraph 3.

PART SIX

Amendment to the Act on Municipalities

Article VI

Act no. 128/2000 Coll., on Municipalities (Establishment of Municipalities) as amended by the Act no. 273/2001 Coll., Act no. 320/2001 Coll., Act no. 450/2001 Coll., Act no. 311/2002 Coll., Act no. 313/2002 Coll., Act no. 59/2003 Coll., Act no. 22/2004 Coll., Act no. 216/2004 Coll., Act no. 257/2004 Coll., Act no. 421/2004 Coll., Act no. 501/2004 Coll., Act no. 626/2004 Coll., Act no. 413/2005 Coll., Act no. 61/2006 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 234/2006 Coll., Act no. 245/2006 Coll., Act no. 261/2007 Coll., Act no. 169/2008 Coll., Act no. 298/2008 Coll., Act no. 305/2008 Coll., Act no. 477/2008 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 326/2009 Coll., Act no. 347/2010 Coll., Act no. 424/2010 Coll., Act no. 246/2011 Coll., Act no. 364/2011 Coll., Act no. 458/2011 Coll., Act no. 72/2012 Coll., Act no. 142/2012 Coll., Act no. 239/2012 Coll., Act no. 257/2013 Coll., Act no. 303/2013 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 24/2015 Coll., Act no. 106/2016 Coll., Act no. 99/2017 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 257/2017 Coll., Act no. 175/2018 Coll., Act no. 32/2019 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 12 including footnote no. 57 shall read:

“Section 12

Publication of general binding regulations and regulations issued by a municipality (hereinafter referred to as “legal regulation of a municipality”) and conditions regulating their validity and effect are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁵⁷⁾.

---

57) Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities.“

2. Section 65, end of paragraph 2 – the following sentence is added “Decision adopted by a regional authority pursuant to paragraph 1 shall be published in the registry of activities transferred between public authorities⁵⁸⁾.”

Footnote no. 58 shall read:

“⁵⁸⁾ section 52c of the Act no. 111/2009 Coll., as amended.”

3. Section 66b, paragraph. 2, the last sentence – the words “in the collection of regulations adopted by a region (Věstník právních předpisů kraje)” shall be replaced by “in the registry of activities transferred between public authorities⁵⁸⁾”.
4. Section 66b, paragraph 4, second sentence – the words “shall be published in the collection of regulations adopted by the region” shall be replaced by “shall be published in the registry of activities transferred between public authorities⁵⁸⁾”.
5. Section 128, paragraph 1 shall read as follows:

“(1) A municipality shall post up the decision of a court cancelling an order, decision or another measure adopted autonomously by the municipality on the official notice board of the municipal authority for a period of at least 15 days from the date of receipt of the document without undue delay”.
6. Section 128, paragraph 2 – words “from the date of receipt” shall be added after “15 days”.
7. Section 128, paragraph 5 – words “section 127” shall be added after “the municipal authority in”.

PART SEVEN

Amendment to the Act on Regions

Article VII

Act no. 129/2000 Coll., on Regions (Establishment of Regions), as amended by the Act no. 273/2001 Coll., Act no. 320/2001 Coll., Act no. 450/2001 Coll., Act no. 231/2002 Coll., finding of the Constitutional Court no. 404/2002 Coll., Act no. 229/2003 Coll., Act no. 216/2004 Coll., Act no. 257/2004 Coll., Act no. 421/2004 Coll., Act no. 501/2004 Coll., Act no. 626/2004 Coll., Act no. 413/2005 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 234/2006 Coll., Act no. 261/2007 Coll., Act no. 298/2008 Coll., Act no. 305/2008 Coll., Act no. 477/2008 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 326/2009 Coll., Act no. 118/2010 Coll., Act no. 199/2010 Coll., Act no. 347/2010 Coll., Act no. 246/2011 Coll., Act no. 364/2011 Coll., Act no. 457/2011 Coll., Act no. 142/2012 Coll., Act no. 239/2012 Coll., Act no. 303/2013 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 24/2015 Coll., Act no. 298/2015 Coll., Act

no. 106/2016 Coll., Act no. 99/2017 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 257/2017 Coll., Act no. 32/2019 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 8 including footnote no. 37 shall read:

“Section 8”

(1) General binding regulations as well as other regulations issued by a region must comply with the law as well as other legislation adopted by the government and central administrative authorities.

(2) Publishing of general binding regulations and regulations issued by a region (hereinafter referred to as “legal regulations issued by the region”) and conditions regulating their validity and effect are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities³⁷⁾.

---

37) Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.

2. Section 18, paragraph 1, first sentence – the word “official notice board²⁾” shall be replaced by “official notice board²⁾ of a regional authority (hereinafter referred to as “the official notice board”),”.
3. Section 29, paragraph 2, the last sentence – the words “by the Ministry” shall be replaced by “the Ministry of the Interior” (hereinafter referred to as “the Ministry”).
4. Section 31, paragraph 3, the word “in the Bulletin” shall be replaced by “in the Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.
5. Section 85, paragraph 1 shall read:

“(1) A region shall post up the decision of a court cancelling an order, decision or another measure adopted autonomously by the region on the official notice board for a period of at least 15 days from the date of receipt of the document without undue delay.”
6. Section 85, paragraph 2 shall be repealed.

The existing paragraphs 3 to 5 shall be newly marked as 2 to 4.

PART EIGHT

Amendment to the Act on the Capital City of Prague

Article VIII

Act no. 131/2000 Coll., on the Capital City of Prague as amended by the Act no. 145/2001 Coll., Act no. 273/2001 Coll., Act no. 320/2001 Coll., Act no. 450/2001 Coll., Act no. 311/2002 Coll., Act no. 312/2002 Coll., Act no. 320/2002 Coll., Act no. 22/2004 Coll., Act no. 216/2004 Coll., Act no. 257/2004 Coll., Act no. 387/2004 Coll., Act no. 421/2004 Coll., Act no. 499/2004 Coll., Act no. 501/2004 Coll., Act no. 626/2004 Coll., Act no. 109/2006 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 234/2006 Coll., Act no. 261/2007

Coll., Act no. 66/2008 Coll., Act no. 169/2008 Coll., Act no. 298/2008 Coll., Act no. 305/2008 Coll., Act no. 477/2008 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 326/2009 Coll., Act no. 199/2010 Coll., Act no. 347/2010 Coll., Act no. 424/2010 Coll., Act no. 246/2011 Coll., Act no. 364/2011 Coll., Act no. 457/2011 Coll., Act no. 142/2012 Coll., Act no. 239/2012 Coll., Act no. 350/2012 Coll., Act no. 303/2013 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 24/2015 Coll., Act no. 298/2015 Coll., Act no. 106/2016 Coll., Act no. 99/2017 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 225/2017 Coll., Act no. 257/2017 Coll., Act no. 32/2019 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 45 including footnote no. 40 shall read:

„§ 45

Publishing of general binding regulations and regulations issued by the Capital City of Prague (hereinafter referred to as “legal regulations issued by the Capital City of Prague) and conditions regulating their validity and effect are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁴⁰⁾.

---

40) Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities”.

2. Paragraph 6 shall be added to section 110, it shall read:

“(6) Activities of the Magistrate pursuant to paragraphs 1 to 4 shall represent delegated competence exercised by the Magistrate.”

3. At the end of section 111, the following sentence shall be added “Activities of the Magistrate shall represent delegated competence exercised by the Magistrate.”

4. Section 112, paragraph 1 shall read:

“(1) The Capital City of Prague shall post up the decision of a court cancelling an order, decision or another measure adopted autonomously by the Capital City of Prague on the official notice board for a period of at least 15 days from the date of receipt of the document without undue delay.”

5. Section 112, paragraph 2 shall be repealed.

The existing paragraphs 3 to 7 shall be newly marked as paragraphs 2 to 6.

6. Section 112, paragraph 2, words “from the date of receipt” shall be added after the words “15 days”.

PART NINE

Amendment to the Crisis Act

Article IX

In the section 3, paragraph 6 of the Act no. 240/2000 Coll., on Crisis Management and amendments to certain acts (Crisis Act) as amended by the Act no. 320/2002 Coll. and

Act no. 430/2010 Coll., the first sentence shall be replaced by the following sentence “Decision on the state of danger shall be published in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁵⁾“.

Footnote no. 5 shall read

“⁵⁾ Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities.”

PART TEN

Amendment to the Public Health Protection Act

Article X

Act no. 258/2000 Coll., on Protection of Public Health and amendments to certain acts as amended by the Act no. 254/2001 Coll., Act no. 274/2001 Coll., Act no. 13/2002 Coll., Act no. 76/2002 Coll., Act no. 86/2002 Coll., Act no. 120/2002 Coll., Act no. 320/2002 Coll., Act no. 274/2003 Coll., Act no. 356/2003 Coll., Act no. 362/2003 Coll., Act no. 167/2004 Coll., Act no. 326/2004 Coll., Act no. 562/2004 Coll., Act no. 125/2005 Coll., Act no. 253/2005 Coll., Act no. 381/2005 Coll., Act no. 392/2005 Coll., Act no. 444/2005 Coll., Act no. 59/2006 Coll., Act no. 74/2006 Coll., Act no. 186/2006 Coll., Act no. 189/2006 Coll., Act no. 222/2006 Coll., Act no. 264/2006 Coll., Act no. 342/2006 Coll., Act no. 110/2007 Coll., Act no. 296/2007 Coll., Act no. 378/2007 Coll., Act no. 124/2008 Coll., Act no. 130/2008 Coll., Act no. 274/2008 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 301/2009 Coll., Act no. 151/2011 Coll., Act no. 298/2011 Coll., Act no. 375/2011 Coll., Act no. 466/2011 Coll., Act no. 115/2012 Coll., Act no. 333/2012 Coll., Act no. 223/2013 Coll., Act no. 64/2014 Coll., Act no. 247/2014 Coll., Act no. 250/2014 Coll., Act no. 252/2014 Coll., Act no. 82/2015 Coll., Act no. 267/2015 Coll., Act no. 243/2016 Coll., Act no. 250/2016 Coll., Act no. 298/2016 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 193/2017 Coll., Act no. 202/2017 Coll., Act no. 225/2017 Coll., Act no. .../2019 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 85, paragraph 3 including footnote no. 92 shall read:

“(3) Legal regulations pursuant to paragraph 1 shall bear the title of the regulation issued by a regional public health authority. Publication of regulations issued by the regional public health authority and conditions regulating their validity and effect shall be laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities⁹²⁾. Regional health authorities shall be obliged to post up such regulations on their official notice boards.”

---

⁹²⁾ Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.

2. Section 85, paragraph 4 shall be repealed.

PART ELEVEN

Amendment to the Phytosanitary Care Act and Amendments to Some Other Acts

Article XI

Act no. 326/2004 Coll., on Phytosanitary Care and amendments to certain acts as amended by the Act no. 626/2004 Coll., Act no. 444/2005 Coll., Act no. 131/2006 Coll., Act no. 189/2008 Coll., Act no. 249/2008 Coll., Act no. 227/2009 Coll., Act no. 281/2009 Coll., Act no. 291/2009 Coll., Act no. 490/2009 Coll., Act no. 102/2010 Coll., Act no. 245/2011 Coll., Act no. 18/2012 Coll., Act no. 199/2012 Coll., Act no. 503/2012 Coll., Act no. 279/2013 Coll., Act no. 243/2016 Coll., Act no. 183/2017 Coll., Act no. 193/2017 Coll., Act no. 299/2017 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 76, paragraph 2, at the beginning of the paragraph, the third and fourth sentence shall be replaced by the following sentences “Publishing of regulations issued by the Institute and conditions regulating their validity and effect are laid down in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities¹⁰⁴⁾. Regulations issued by the Institute shall also be published on the website of the Institute, and as the case may be, in regional or nationwide printed media, radio or television.”

Footnote no. 104 shall read:

„¹⁰⁴⁾ Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.

2. Section 76, paragraph 2, the fifth sentence at the beginning of the paragraph – the word “enact” shall be replaced by the word “publish.”

PART TWELVE

Amendment to the Basic Registry Act

Article XII

Act no. 111/2009 Coll., on Basic Registers as amended by the Act no. 100/2010 Coll., Act no. 424/2010 Coll., Act no. 263/2011 Coll., Act no. 167/2012 Coll., Act no. 303/2013 Coll., Act no. 312/2013 Coll., Act no. 192/2016 Coll., Act no. 298/2016 Coll., Act no. 456/2016 Coll., Act no. 460/2016 Coll., Act no. 251/2017 Coll., Act no. 303/2017 Coll., Act no. .../2019 Coll., Act no. .../2019 Coll. and Act no. .../2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 52c including the title shall read:

“Section 52c

Registry of activities transferred between public authorities

(1) The Ministry of the Interior shall keep a record of activities transferred between public authorities in the Registry of Rights and Obligations information system. The registry of activities transferred between public authorities shall record the documents establishing acts or legal acts concerning transfer of executed activities, or their part, from one public authority to another, such acts or legal acts shall be:

- a) public law contracts and acts or legal acts that shall lead to amendments to such contracts or their invalidation,
- b) agreements between organisational units of the state and acts or legal acts that shall lead to their amendments or invalidation,
- c) decisions of public authorities and acts that shall lead to their amendments or invalidation,
- d) final decisions of public authorities concerning reviews of compliance of public law contracts pursuant to clause a) or of agreements entered into between organisational units of the state pursuant to clause b), and
- e) final decision of a public authority concerning appeal against the decision pursuant to clause d).

(2) A public authority issuing a decision pursuant to section 1c) to e), party to a public law contract pursuant to section 1a), or a party to an agreement between organisational units of the state pursuant to section 1b) shall without any delay inform the Ministry of the Interior about any performed act or legal act specified in the document pursuant to section 1; the information shall be provided electronically and shall be structured in a way specified by the Ministry, the Ministry shall publish such information in a way enabling remote access.

(3) Information provided pursuant to section 2 shall contain

- a) identifier of a public authority making a notification,
- b) identifier of a public authority the activities, or part of activities of which are being transferred to another public authority based on an act or legal act described in the document pursuant to section 1,
- c) identifier of the public authority that shall newly execute the transferred activities or their part based on the act or legal act described in the document pursuant to section 1,
- d) identifier of a public authority that approved the act or legal act described in the document issued pursuant to section 1,
- e) specification of the period for which the said activities, or part of activities of a public authority shall be executed by another public authority based on the act or legal act described in the document issued pursuant to section 1,
- f) identifier of the document pursuant to section 1 describing the act or legal act that is being modified, provided that the act or legal act described in the document modifies an act or legal act described in the document,
- g) identifier of the document pursuant to section 1 describing an expiring act or legal act, provided that the act or legal act described in the document voids the act or legal act described in the document,
- h) type of an act or legal act described in the document pursuant to section 1, and
- i) text of the document pursuant to section 1 in an open and machine-readable format.

(4) After being notified pursuant to section 2, the Ministry of the Interior shall record the document as per section 1 in the registry of activities transferred between public authorities and shall assign a unique identifier to the document, the identifier shall also be recorded in the registry of activities transferred between public authorities.”

2. A new section 52d including a title shall be added after section 52c and shall read:

“Section 52d

Use of data from other public administration information systems in the management or use of the Registry of Rights and Obligations

(1) The Ministry of the Interior, a public authority notifying about executed activities, public authority pursuant to section 52, paragraph 4, and competent authority pursuant to section 52b, paragraph 2 shall use the following reference data from the Register of Inhabitants in order to manage and use the Register of Rights and Obligations:

- a) surname,
- b) forename(s),
- c) address of permanent residence, and an address for delivering letters pursuant to separate legislation, as the case may be,
- d) date, place and district of birth; for data subjects born in another country – date, place and country of their birth,
- e) date, place and district of death; if a data subject died out of the territory of the Czech Republic – the date of death, and place and country where the deceased died; if a person was declared dead by a court decision – the date of death established in the decision, or the date that the data subject who is declared dead did not survive, and the date of legal effect of the decision; and
- f) citizenship.

(2) The Ministry of the Interior, a public authority notifying about executed activities, public authority pursuant to section 52, paragraph 4, and competent authority pursuant to section 52b, paragraph 2 shall use the following data from the information system of the registry of inhabitants in order to manage and use the Registry of Rights and Obligations:

- a) forename(s), surname, maiden name,
- b) date, place and district of birth; for citizens born in another country – date, place and country of their birth,
- c) birth certificate number,
- d) citizenship, or multiple citizenships,
- e) address of permanent residence, and an address for delivering letters pursuant to separate legislation, as the case may be
- f) date, place and district of death; if a data subject died out of the territory of the Czech Republic – the date of death, and place and country where the deceased died, and
- g) the date of death established by a decision of a court, or the date that the data subject who is declared dead did not survive.

(3) The Ministry of the Interior, a public authority notifying about executed activities, public authority pursuant to section 52, paragraph 4, and competent authority pursuant to section 52b, paragraph 2 shall use the following data from the information system of the registry of foreigner citizens in order to manage and use the Registry of Rights and Obligations

- a) forename(a), surname, maiden name,
- b) date, place and district of birth; for foreigners born in another country – date, place and country of their birth,
- c) birth certificate number,
- d) citizenship,
- e) type of residence and address of residence,

- f) date, place and district of death; if a person died out of the territory of the Czech Republic – the country where the deceased died, and date of death, as the case may be,
- g) the date of death established by a decision of a court, if a person was declared dead, or the date that the data subject who is declared dead did not survive.

(4) The data that is recorded as reference data in the basic registry of inhabitants shall be taken from the information system of the registry of inhabitants or from the information system of the registry of foreigner citizens only if in the format preceding the current options.

(5) Only the information in paragraphs 1 to 3 that shall be needed to perform a given task shall be used in specific cases.

PART THIRTEEN

Amendment to the Act on the Regional Referendum and Amendments to Some Other Acts

Article XIII

Act no. 118/2010 Coll., on the Regional Referendum and Amendments to Some Other Acts as amended by the Act no. 142/2012 Coll., Act no. 58/2014 Coll. and Act no. 38/2019 Coll. shall be amended as follows:

1. Section 13, paragraph 2, the first sentence – the words “Shall be published in the collection of regulations adopted by a region (Věstník právních předpisů kraje)” shall be replaced by “shall be published in the Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities²¹⁾”.

Footnote no. 21 shall read as follows:

“²¹⁾ Act no. .../2019 Coll., Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities“.

2. Section 14, third sentence – the word “publishing” shall be replaced by “be published” and the words “collection of regulations adopted by a region” shall be replaced by “Collection of Regulations Adopted by Territorial Self-Governing Units and by Certain Administrative Authorities”.

PART FOURTEEN

Amendment to the Gambling Act

Article XIV

Act no. 186/2016 Coll. on gambling as amended by the Act no. 183/2017 Coll., Act no. 251/2017 Coll. and Act no. 111/2019 Coll., shall be amended as follows:

1. Section 12, paragraph 2 shall be repealed, and marking of paragraph 1 shall be cancelled.

2. Section 16, paragraph 1, the last sentence – the word “the ministry” shall be replaced by “the Ministry of Finance (hereinafter referred to as “the Ministry”).

PART FIFTEEN

EFFECT

Article XV

This Act shall come to effect on 1st January 2021, except for its parts two and three that shall come to effect on 1st January 2024.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBECNÁ ČÁST

1. **Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen**

Právní předpisy územních samosprávných celků

Základní pravidla normotvorby územních samosprávných celků stanoví Ústava ČR. V čl. 104 odst. 3 Ústava předjímá pravomoc zastupitelstev vydávat v mezích své působnosti

obecně závazné vyhlášky - originární právní předpisy, jež jsou projevem ústavně zaručeného práva na územní samosprávu. Naproti tomu vydání nařízení územních samospráv k provedení zákonů podmiňuje článek 79 odst. 3 Ústavy speciálním zákonným zmocněním. Tuto normotvornou pravomoc obcí a krajů je třeba chápat jako výkon státní správy, tj. přenesenou působnost. Proces přijímání právních předpisů územních samosprávních celků podrobně upravuje zákon, v současnosti zákon č. 128/2000 Coll., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Coll., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Coll., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákonná úprava legislativního procesu, včetně publikace právního předpisu obce nebo kraje, nepochybně musí vycházet z ústavních zásad, z nichž lze na prvním místě zdůraznit **princip právního státu** (článek 1 odst. 1 Ústavy). Z něj je třeba odvozovat i **požadavek poznatelnosti práva a právní jistoty**. K naplnění principu právního státu je totiž nezbytné, aby adresáti právní normy, kteří mají znát svá práva a povinnosti stanovené právním řádem (*ignorantia legis non excusat*), měli možnost seznámit se s formálními prameny práva, tedy i s obecně závaznými vyhláškami a nařízeními obcí a krajů. Obecná závaznost právní normy je podmíněna veřejným vyhlášením právního předpisu, který je jejím komunikátorem.

Problematikou publikace právních předpisů, resp. v obecnější rovině dostupností práva, se ve své judikatuře opakovaně zabýval Ústavní soud, a to především ve vazbě na princip právní jistoty a v širším smyslu na výklad pojmu právní stát podle čl. 1 odst. 1 Ústavy – k tomu blíže viz bod 4 obecné části důvodové zprávy.

Stávající zákonná pravidla pro publikaci právních předpisů územních samosprávních celků podmiňují platnost takového právního předpisu vyhlášením, které se provede vyvěšením právního předpisu na úřední desce obecního úřadu v případě obecních předpisů (§ 12 odst. 1 zákona o obcích), nebo vyhlášením ve Věstníku právních předpisů kraje, resp. ve Sbírce právních předpisů hl. města Prahy (§ 8 odst. 2 zákona o krajích, § 45 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze). Kromě toho ukládají příslušné zákonné normy územním samosprávám zaslat obecně závazné vyhlášky a nařízení příslušným dozorovým orgánům (§ 12 odst. 6 zákona o obcích, § 8 odst. 9 zákona o krajích, § 45 odst. 12 zákona o hlavním městě Praze). Pokud jde o zveřejnění právních předpisů územních samospráv způsobem umožňujícím dálkový přístup, ukládá § 5 odst. 2 písm. a) Act no. 106/1999 Coll., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, povinným subjektům (tedy i územním samosprávním celkům) zveřejnit je způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to v souladu s vyhláškou č. 442/2006 Coll. Ve vztahu k přehledu právních předpisů vydaných v rámci věcné působnosti územního samosprávného celku je v prováděcí vyhlášce č. 442/2006 Coll. výslovně stanoveno, že se uvede odkaz na internetové stránky, kde je text příslušných právních předpisů již zveřejněn. Dále je třeba zmínit ustanovení § 8 odst. 2 a 8 zákona o krajích, podle nichž je kraj povinen stejnopis Věstníku právních předpisů kraje, v němž musí být vyhlášeny obecně závazné vyhlášky a nařízení kraje, zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup (v případě Sbírky právních předpisů hlavního města Prahy tato povinnost uložena není).

I když mají územní samosprávné celky zákonnou povinnost zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup všechny své vydané právní předpisy, v praxi není tato zákonná povinnost vždy plněna. V důsledku toho dochází k podstatnému omezení možnosti adresátů se s jejich obsahem seznámit, tj. až na možnost nahlédnout do nich u příslušného úřadu územního samosprávného celku či na Ministerstvu vnitra, což jistě nemůže v konfrontaci se současnými technickými prostředky a požadavky na fungování moderní veřejné správy obstát. Nepochybně to nepřispívá ani k právní jistotě adresátů právních předpisů, kteří se nemohou přiměřeně komfortním způsobem seznámit

s povinnostmi, které jsou jim těmito právními předpisy ukládány, a tím je narušena předvídatelnost zákonnosti jejich jednání.

K problematice publikace právních předpisů územních samospráv ve vztahu k jejich aplikaci se vyslovil i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 2315/15, v němž konstatoval, že stávající „*způsob publikace snižuje šanci, že soud z vlastní iniciativy na věc aplikuje právní předpis obce či kraje, a že vyhledání těchto předpisů - zejména obecních, nezveřejněných na internetu - je pro soudy spojeno s většími praktickými obtížemi. Tyto skutečnosti kladou vyšší nároky na účastníky řízení a jejich zástupce, kteří - aby zvýšili své vyhlídky na úspěch - zpravidla musí těmito předpisy sami aktivně argumentovat. Závěrem Ústavní soud podotkl, že uvedené obtíže by byly odstraněny, kdyby se všechny právní předpisy obcí a krajů publikovaly na internetu nebo kdyby byly centrálně zpřístupněny - právní předpisy obcí a krajů přitom již nyní jsou shromažďovány krajskými úřady a Ministerstvem vnitra či jiným příslušným ústředním správním úřadem*“.

Výše uvedený názor Ústavního soudu tak do značné míry relativizuje dostatečnost stávající zákonné úpravy publikace právních předpisů územních samospráv, a to zejména z hlediska faktické možnosti se s těmito právními normami seznámit (pokud jde o jejich adresáty), jakož i rozhodovat podle nich v případě státních orgánů, především pak soudů. Navrhovaná právní úprava proto cílí na větší garanci poznatelnosti práva a logicky i právní jistotu adresátů právních norem obcí, krajů a hl. města Prahy.

Nedostatečnost poznatelnosti právních předpisů územních samosprávních celků (především pak obcí) se projevuje i tím, že orgány státní správy, Policie ČR a fyzické nebo právnické osoby často žádají Ministerstvo vnitra o součinnost při získávání údajů o normativní činnosti obcí, např. zda obecně závazná vyhláška jednotlivé obce je stále platná, zda nedošlo k její novelizaci, resp. zda daná oblast je vůbec regulována obecními právními normami. Na Ministerstvo vnitra se v tomto ohledu pravidelně obrací např. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy s žádostmi o sdělení, které obce vydaly obecně závaznou vyhlášku o stanovení spádových obvodů základních či mateřských škol, Ministerstvo financí ve věci obecně závazných vyhlášek o místních poplatcích a rovněž konkrétní fyzické a právnické osoby např. s žádostmi o sdělení počtu a seznamu obcí, které vydaly obecně závaznou vyhlášku o regulaci hazardních her. Policie ČR v této souvislosti přednesla požadavek na vytvoření veřejné databáze právních předpisů obcí, a to s ohledem na problémy při aplikaci právních předpisů územních samospráv při řešení přestupků v oblasti veřejného pořádku (existující právní předpisy obcí jsou často jen obtížně dohledatelné např. na internetových stránkách jednotlivých obcí).

Právní předpisy ostatních správních úřadů

Článek 79 odst. 3 Ústavy ČR opravňuje k vydávání právních předpisů i ministerstva a jiné správní úřady; avšak pouze za podmínky, že se tak stane na základě zákona, v mezích zákona a jsou-li k tomu zákonem zmocněny. Ústava ČR neomezuje oprávnění jiných správních úřadů vydávat právní předpisy pouze na správní úřady ústřední, ale toto právo za splnění ústavních podmínek přiznává všem správním úřadům. Tyto právní předpisy tak nemusí mít celostátní působnost.

Nicméně zákon č. 309/1999 Coll., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění pozdějších předpisů, stanovil závazná pravidla pouze pro publikaci předpisů ministerstev a ústředních správních úřadů. V souladu s § 1 odst. 1 písm. e) tohoto zákona

se ve Sbírce zákonů vyhlášují uveřejněním jejich plného znění rovněž *právní předpisy vydávané ministerstvy a ostatními ústředními správními úřady; právní předpisy jiných správních úřadů a právnických osob, pokud na základě zvláštního zákona vydávají právní předpisy s celostátní působností*. Způsob zveřejnění u právních předpisů ostatních správních úřadů nebyl dosud řešen jednotně. Zvláštní zákony zakládající pravomoc správních úřadů vydávat právní předpisy s omezenou místní působností stanovily též vlastní publikační pravidla pro tyto předpisy. Jedná se o zákon č. 114/1992 Coll., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (na základě § 78a odst. 1 vydává újezdni úřad nařízení pro území vojenského újezdu, v souladu s § 78 odst. 1, 6 a 7 vydává Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky nařízení pro obvod své územní působnosti), zákon č. 258/2000 Coll., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (na základě § 85 odst. 1 vydává krajská hygienická stanice nařízení pro svůj správní obvod nebo jeho část), zákon č. 166/1999 Coll., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (dle § 46 písm. b/ a § 49 odst. 1 písm. c/ vydává Městská veterinární správa v Praze právní předpis o mimořádných veterinárních opatřeních pro území hlavního města Prahu, na základě § 76 odst. 3 Státní veterinární správa České republiky vydává nařízení o mimořádných veterinárních opatřeních) a zákon č. 326/2004 Coll., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dle § 76 odst. 2 vydává Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský nařízení o mimořádných rostlinolékařských opatřeních).

Stávající zákonná pravidla zveřejňování právních předpisů správních úřadů, které nemají celostátní působnost, tak není možné vzhledem k jejich nejednotnosti a nepřehlednosti považovat za dostačující pro naplnění ústavních požadavků na zajištění poznatelnosti práva a právní jistoty adresátů právních norem. Nevyhovující stav, kdy je třeba vyhledávat právní normy z různých zdrojů, bude odstraněn díky jejich koncentraci v jednom informačním systému veřejné správy. V dané souvislosti je třeba zdůraznit, že zákon se bude vztahovat jen na ty právní předpisy, které zvláštní zákony definují z hlediska jejich formy jako právní předpisy. Sbírka právních předpisů územních samosprávních celků a některých správních úřadů proto nebude zahrnovat akty správních úřadů, které lze považovat za právní předpisy na základě materiálního posouzení. Nepředpokládá se ani zveřejňování aktů profesních komor, neboť ani ty nejsou podle příslušných zákonů právními předpisy.

Ostatní dokumenty

Ve Sbírce právních předpisů budou zveřejňována rozhodnutí Ústavního soudu ve věci posouzení ústavnosti a zákonnosti právního předpisu územního samosprávného celku a právního předpisu správního úřadu. Dále se zveřejní rozhodnutí dozorových orgánů (např. Ministerstva vnitra nebo krajského úřadu) vydávaná v rámci výkonu dozoru nad zákonností právních předpisů vyhlášených ve Sbírce právních předpisů.

V návaznosti na zrušení Věstníku právních předpisů kraje se nově upravuje zveřejnění veřejnoprávních smluv o převedení výkonu přenesené působnosti; rozhodnutí krajského úřadu nebo Ministerstva vnitra podle § 65 a 66b zákona o obcích o tom, že pro obec bude vykonávat přenesenou působnost nebo její část pověřený obecní úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností; počet členů zastupitelstva kraje, který má být zvolen; rozhodnutí o stavu nebezpečí podle krizového zákona; území, která jsou smluvně chráněná podle zákona o ochraně přírody a krajiny; usnesení zastupitelstva kraje o vyhlášení krajského referenda nebo o tom, že krajské referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze krajské referendum konat. V těchto případech se jedná se o akty, jejichž zveřejnění ve Věstníku právních předpisů krajů ukládal zákon o krajích nebo jiné právní předpisy.

Zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Stávající právní úprava se nikterak nedotýká úpravy zákazu diskriminace. Z hlediska požadavků na zajištění rovnosti mužů a žen ji lze považovat za neutrální.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Cílem navrhovaného zákona je především napravit nedostatky současné právní úpravy publikace právních předpisů územních samosprávných celků a právních předpisů správních úřadů s jinou než celostátní působností, které nejsou vyhlášovány ve Sbírce zákonů (dále jen „právní předpis“). Stávající právní úprava již nezajišťuje informovanost adresátů těchto právních norem v takové míře, kterou by s ohledem na současný stav informačních technologií bylo možné považovat za optimální.

Zřízením informačního systému právních předpisů vznikne ucelená moderní databáze, v níž bude možno vyhledat a seznámit se s obsahem obecně závazných vyhlášek a nařízení všech územních samosprávných celků v České republice. Informační systém bude sloužit i k vyhlášení právních předpisů některých správních úřadů, které nejsou publikovány ve Sbírce zákonů. Sbírka právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů (dále též „Sbírka právních předpisů“) bude veřejně přístupným elektronickým informačním systémem; využívat zveřejněné databáze tedy bude moci kdokoliv.

Vyhlášení právního předpisu ve Sbírce právních předpisů bude podmínkou pro to, aby právní předpis nabyl platnosti (stal se součástí platného právního řádu). Stanovení této podmínky je nezbytné pro splnění požadovaného způsobu publikace územním samosprávným celkem, resp. správním úřadem, jakož i k dosažení hlavního cíle zákonného návrhu, spočívajícího v posílení právní jistoty adresátů právních norem a v zajištění předvídatelnosti zákonnosti jednání adresátů. Nelze předpokládat, že by deklarovaných cílů bylo skutečně dosaženo, pokud by taková podmínka stanovena nebyla, tedy pokud by zveřejnění ve Sbírce právních předpisů nemělo vliv na platnost a účinnost právního předpisu a v zásadě by tak záviselo jen na ochotě daného územního samosprávného celku/správního úřadu dostát zákonné povinnosti.

Spolu s právním předpisem budou ve Sbírce právních předpisů uveřejňována i jeho metadata, díky nimž bude možno provádět v informačním systému vyhledávání a generování sestav podle zvoleného klíče (např. získat přehled obecně závazných vyhlášek konkrétní obce či přehled právních předpisů vydaných na základě určitého zmocňovacího ustanovení zákona). V systému bude možné zadat automatizované informování např. o všech publikovaných předpisech určitého typu a na určitém území.

Účinnosti nabydou právní předpisy patnáctým dnem po dni vyhlášení, pokud nebude stanovena pozdějším dnem. V případě naléhavého obecného zájmu lze výjimečně stanovit dřívejší počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení.

Ve Sbírce právních předpisů budou dále zveřejňovány: sdělení kraje o počtu členů zastupitelstva kraje, který má být zvolen; rozhodnutí o stavu nebezpečí podle krizového zákona; území, která jsou smluvně chráněná podle zákona o ochraně přírody a krajiny; usnesení zastupitelstva kraje o vyhlášení krajského referenda nebo o tom, že krajské referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze krajské referendum konat. Ve Sbírce právních předpisů budou zveřejňovány i nálezy a rozhodnutí Ústavního soudu ve věci posouzení ústavnosti a zákonnosti právního předpisu územního samosprávného

celku a právního předpisu správního úřadu. Dále se zde zveřejní rozhodnutí dozorových orgánů (např. Ministerstva vnitra nebo krajského úřadu) vydávaná v rámci výkonu dozoru nad zákonností právních předpisů vyhlášených ve Sbírce právních předpisů.

Veřejnoprávní smlouvy o převodu výkonu přenesené působnosti a rozhodnutí krajských úřadů o přenesení výkonu přenesené působnosti obce se namísto ve Věstníku právních předpisů kraje zveřejní v rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci.

Zřízením Sbírky právních předpisů bude výrazně zjednodušen přístup k uvedeným dokumentům relevantním pro výkon veřejné správy, které jsou dosud publikovány roztříštěně a k jejich vyhledání je proto třeba využít vícero prostředků. Zveřejnění, resp. nezveřejnění uvedených dokumentů ve Sbírce právních předpisů ovšem nebude mít dopad na jejich platnost ani účinnost (s výjimkou zveřejnění usnesení zastupitelstva kraje o vyhlášení krajského referenda, u něhož podle § 14 zákona o krajském referendu k vyhlášení referenda v kraji dojde zveřejněním tohoto usnesení ve Sbírce právních předpisů).

Na základě přechodných ustanovení budou územní samosprávné celky a dotčené správní úřady povinny vložit do Sbírky právních předpisů i platné a účinné právní předpisy (spolu s metadaty), které byly vydány před nabytím účinnosti předkládaného zákona, a to nejpozději do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Stanovení tohoto požadavku je nezbytné k dosažení primárního cíle zřízení Sbírky právních předpisů, jímž je vznik ucelené databáze, v níž bude možno vyhledat a seznámit se s obsahem všech obecně závazných vyhlášek a nařízení územních samosprávných celků v České republice a všech právních předpisů dotčených správními úřady. Navrhuje se i sankce jakožto legislativní nástroj k vynucení splnění této zákonné povinnosti, a to v podobě pozbytí platnosti těch právních předpisů, které do konce uplynutí uvedené tříleté lhůty nebudou do Sbírky právních předpisů vloženy.

Na základě údajů, které má předkladatel k dispozici, lze odhadnout počet platných a účinných obecně závazných vyhlášek obcí na cca 100 tisíc. Hodnotící zpráva k výsledkům kontrol výkonu přenesené a samostatné působnosti svěřené orgánům obcí, krajů a hlavního města Prahy za léta 2014 - 2016 obsahuje rovněž přehled nařízení obcí posouzených v daném období; celkem jich bylo 1509.

Ministerstvo vnitra zahájilo již v roce 2017 projekt zaměřený na posouzení zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí vydaných před rokem 2010. Účelem tohoto projektu je dosažení zákonnosti těchto obecně závazných vyhlášek, a to v návaznosti na změnu legislativy a judikatury Ústavního soudu, a rovněž i jejich revize. Cílem tohoto projektu je proto dosáhnout změny či zrušení obecně závazných vyhlášek, které již neodpovídají platným a účinným právním předpisům či reálným podmínkám obcí. Za tímto účelem je obcím poskytována ze strany Ministerstva vnitra individuální metodická pomoc. Z celkového počtu více než 6 000 obcí v České republice byly v rámci tohoto projektu prověřovány obecně závazné vyhlášky 4 500 obcí. V rámci tohoto projektu bylo zjištěno téměř 6500 obecně závazných vyhlášek obcí vydaných před rokem 2010, přičemž bylo shledáno, že zhruba 55 % těchto obecně závazných vyhlášek je stále aktuálních, přibližně 15 % je v rozporu se zákonem a zbývajících 30 % je sice souladných se zákonem, nicméně již neaktuálních.

K datu 30. června 2019 bylo v rámci tohoto projektu na základě poskytnuté metodické pomoci (individuální metodická pomoc byla poskytnuta ve více než 1 100 případech a metodická pomoc poskytnutá na hromadných akcích pro obce byla poskytnuta ve více než 130 případech) zrušeno více než 900 obecně závazných vyhlášek a u více než 600 obecně závazných vyhlášek byla z důvodu zjištěných nedostatků provedena jejich úprava.

Praxe tak ukázala, že téměř 30 % obecně závazných vyhlášek vydaných před rokem 2010 již bylo pro obce nepotřebných.

Tento projekt pokračuje i v druhém pololetí roku 2019 s cílem, aby obce samy zrušily či upravily obecně závazné vyhlášky vydané před rokem 2010, které jsou buď v rozporu se zákonem, neaktuální či zcela nepotřebné. Lze jej tak považovat za přípravnou fázi vytvoření informačního systému Sbírký právních předpisů, díky čemuž budou významnou měrou eliminovány nezákonné, příp. i obsoletní právní předpisy obcí, na něž by se vztahovala publikační povinnost podle navrhovaného zákona.

Dopady navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava se nikterak nedotýká úpravy zákazu diskriminace. Z hlediska požadavků na zajištění rovnosti mužů a žen ji lze považovat za neutrální.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované úpravy v jejím celku

Změna právní úpravy je nezbytná s ohledem na popsání problematické aspekty současné právní úpravy – nedostačující míru trvalé informovanosti adresátů o právních normách územních samospráv a komplikace při jejich aplikaci v právní praxi, pramenící z jejich obtížné poznatelnosti. V České republice v současnosti neexistuje centrální veřejně přístupný registr všech právních předpisů vydaných všemi územními samosprávnými celky, ve kterém by mohli jejich adresáti zjistit, které „lokální“ právní normy na území konkrétního územního samosprávného celku platí, resp. jaké povinnosti z nich pro ně vyplývají.

Díky zřízení centrálně státem spravovaného informačního systému dojde ke zpřístupnění právních předpisů územních samospráv a v jeho důsledku i k naplnění jednoho z principů právního státu ve smyslu čl. 1 odst. 1 Ústavy – principu poznatelnosti práva a právní jistoty.

Podle navrhované koncepce bude mít Sbírka právních předpisů překlenující charakter a následně bude nahrazena novým modulem systému e-Sbírka. Jeho vytvoření je plánováno v návaznosti na dokončení systému e-Sbírka a e-Legislativa jako rozvojový projekt tohoto systému, přičemž základem jeho tvorby se stanou právní předpisy a další akty zahrnuté do Sbírký právních předpisů. Splní se tak základní předpoklad pro začlenění těchto předpisů do e-Sbírký – shromáždění všech platných a účinných právních předpisů vydaných relevantními subjekty a jejich příprava pro budoucí integraci do e-Sbírký.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Požadavek **dostupnosti (poznatelnosti) práva** vyplývá z obecného **principu právního státu** zakotveného v čl. 1 odst. 1 Ústavy. Ten se týká nejen vyhlášení právních předpisů, ale též jejich dostupnosti po celou dobu platnosti a účinnosti, resp. i poté.

Ústavní soud přitom nezbytnost naplnění požadavku dostupnosti práva jako jednoho z atributů právního státu ve své judikatuře opakovaně zdůrazňuje. V této souvislosti je možné zmínit např. usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1999, sp. zn. I. ÚS 422/99, v němž se uvádí: „... podmínkou platnosti zákonů (čl. 52 Ústavy), ale i jiných právních předpisů, je jejich vyhlášení způsobem, který stanoví zákon. V tomto směru je ústavní úpravu třeba vykládat extenzivněji. Právní demokratický stát, za který se Česká republika považuje, je v souladu s čl. 1 Ústavy založen na účtě k právům a svobodám člověka

a občana, a je proto povinen zajistit určitou úroveň právní jistoty. To mimo jiné znamená i efektivněji umožnit, aby občané (a další osoby) měli možnost se s obsahem nejen zákonů, ale i ostatních právních předpisů, které jim nejen garantují práva, ale i ukládají povinnosti, seznámit.“

K předmětné problematice se Ústavní soud vyjádřil i v celé řadě dalších rozhodnutí. Srov. např. odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 9. 2004, sp. zn. I. ÚS 429/01: *„Publikace právní normy je jedním ze základních předpokladů její závaznosti v podmínkách právního státu (tehdejší čl. 1 Ústavy ČR). Subjekty, které norma zavazuje, musejí k ní mít přístup a mít možnost poznat její obsah.“* Obdobně odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. I. ÚS 472/01: *„Lze doplnit, že ke znakům právního státu neoddělitelně patří i princip právní jistoty a ochrany důvěry občanů v právo. Právní subjekt musí mít možnost bez jakýchkoli pochybností přesně zjistit, jaká náležitě zveřejněná pravidla musí ve své činnosti dodržovat.“*

V nálezu ze dne 3. 6. 2009, sp. zn. I. ÚS 420/09 Ústavní soud uvádí: *„Princip předvídatelnosti práva jakožto důležitý atribut právního státu podstatným způsobem souvisí s principem právní jistoty a je nezbytným předpokladem obecné důvěry občanů v právo. Jak již v minulosti Ústavní soud několikrát konstatoval, neopomenutelnou komponentou principu právní jistoty je předvídatelnost práva a legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 690/01, N 45/29 SbNU 417, nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 487/03, N 103/37 SbNU 383 či nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2070/07 dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Princip právní jistoty také důležitým způsobem souvisí s důvěrou občanů v právo (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 296/01, N 145/28 SbNU 287): „Jedním ze základních znaků a předpokladů právního státu a zároveň právní jistoty jako jednoho z jeho atributů je takové uspořádání státu, v němž každý, fyzická osoba i osoba právnická, může mít důvěru v právo“ (Knapp, V. Teorie práva. Praha: C.H. Beck, 1995, s. 205). Z charakteru právního státu lze dovodit i legitimní požadavek, že se každý může spolehnout na to, že mu státní moc dopomůže k realizaci jeho subjektivních nároků a nebude mu v jejich uplatnění bránit. Požadavek právní jistoty se pak dotýká jak tvorby práva (otázka stability práva a zákonnosti jeho tvorby), tak aplikace práva. S procesem aplikace práva princip právní jistoty souvisí z toho důvodu, že „prvním předpokladem jistoty v oblasti aplikace práva je seznatelnost právní normy, resp. seznatelnost právního stavu a předvídatelnost právního rozhodnutí“ (Knapp, V. Teorie práva. Praha: C.H. Beck, s. 206). Důležitost hodnoty předvídatelnosti práva jako základní hodnoty právního řádu zdůrazňuje ve své judikatuře také Evropský soud pro lidská práva, v jehož judikatuře je jako jedno ze základních kritérií kvality práva opakovaně používána jeho předvídatelnost (srov. Rekvényi proti Maďarsku, 1999, Feldek proti Slovensku, 2001).*

Americký právní teoretik Lon L. Fuller zformuloval ve svém díle *Morálka práva* osm požadavků vnitřní morálky práva, mezi něž zařadil též požadavek vyhlášení právního aktu (srov. Fuller, L. *Morálka práva*. Praha: OIKOYMENH, 1998, s. 51n.). Jednoduše řečeno, podle Fullera má každý člověk právo vědět, co je v daném státu platným právem. Od manažerského řízení se právo odlišuje nejen obecností právních pravidel, ale především tím, že je nutno bezvýjimečně aplikovat pravidla, která byla dříve ohlášena jednotlivým právním subjektům. Tento charakter práva je možno dát do souvislosti s jedním základních principů práva, jímž je zásada veřejnosti práva. Podle této zásady právní norma nemůže nabýt účinnosti dříve, než je vyhlášena způsobem stanoveným zákonem a tím je umožněna její obecná znalost (Knapp, V. a kol. *Tvorba práva a její současné problémy*. Praha: Linde, 1998, s. 236). Důsledkem zásady veřejnosti práva je existence pravidla, dle kterého neznalost právního předpisu neomlouvá (*ignorantia iuris non excusat*). Je notoricky známou skutečností, typickou pro všechny moderní právní řády,

že neznalost práva nezavazuje nikoho odpovědnosti za jeho porušení. Má-li však osoba nést za porušení práva odpovědnost, je třeba, aby byly splněny určité podmínky. Pravidlo neznalost právního předpisu neomlouvá předpokládá, že se daný právní předpis stal platným a účinným. Předpokladem platnosti a účinnosti je jeho veřejné vyhlášení, které je nezbytné k tomu, aby měl každý možnost se s právním předpisem seznámit. Fikci o znalosti práva „lze totiž sotva akceptovat za stavu, kdy platné a účinné právní předpisy nejsou na adekvátní úrovni každému přístupné, jestliže (včasné) seznámení se s jejich obsahem se jeví obtížně proveditelné, náročné technicky nebo finančně, či dokonce neuskutečnitelné. Zásada veřejnosti práva založená na principu rovnosti a právní jistoty je inherentní modernímu demokratickému právnímu státu a souvisí též s ústavně garantovanou úctou státu k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 odst. 1 Ústavy)“ (Sládeček, V. Publikace jako obligatorní stadium tvorby právního předpisu. In: Tvorba práva v České republice po vstupu do Evropské unie. Eds. Aleš Gerloch, Jan Kysela. Praha: ASPI, 2007, s. 189n.). Ostatně i podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva musí právní norma splňovat podmínky dostupnosti (accessibility), což se stane tehdy, když je veřejná a svým adresátům snadno dostupná. Až při splnění kritérií dostupnosti a předvídatelnosti jsou naplněny takové podmínky, že daná norma získává kvalitu práva (srov. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva *Maestri v. Italy*, 2001).

K zásadě neznalost práva neomlouvá se ve své judikatuře vyjádřil také Ústavní soud, který prohlásil, že tato zásada je „nutnou podmínkou efektivity každého systému platného práva, nelze ji však vykládat pouze k tíži adresátů práva, nýbrž též jako závazek veřejné moci vůbec učinit právo poznatelným, protože jen takovým právem se lze řídit“ (srov. nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 77/06, N 30/44 SbNU 349, bod 39). “

Princip předvídatelnosti a dostupnosti práva ve své judikatuře opakovaně zdůrazňuje i Evropský soud pro lidská práva. Tak např. ve věci *Streletz, Kessler a Krenz v. Německo* (rozsudek ze dne 22. 3. 2001) zdůraznil, že předvídatelnost práva a jeho adekvátní dostupnost byla základní podmínkou pro trestnost určitého jednání.

Rovněž právní teorie opakovaně vyjadřuje názor, že právní předpisy musejí být adekvátním způsobem vyhlášeny. Srov. např. Sládeček, V., Mikule, V., Suchánek, R., Syllová, J. Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 527: „Vyhlášení zákonů a jiných právních předpisů má především své ryze praktické odůvodnění: fikci o znalosti práva (*ignorantia iuris non excusat*) lze totiž sotva akceptovat za stavu, kdy platné a účinné právní předpisy nejsou na adekvátní úrovni každému přístupné, jestliže (včasné) seznámení se s jejich obsahem se jeví obtížně proveditelné, náročné technicky nebo finančně či dokonce neuskutečnitelné (fikci o znalosti práva – neboť výslovně právně zakotvena není – uznává i Ústavní soud: srov. nálezy Pl. ÚS 33/97 a III. ÚS 721/2000). Optimální přístupnost práva znamená možnost předvídatelnosti práva. Zásada veřejnosti práva založená na principu rovnosti a právní jistoty je inherentní modernímu demokratickému právnímu státu a souvisí též s ústavně garantovanou úctou státu k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 odst. 1 Úst). Pojem vyhlášení (publikace) zákonů (jiných právních předpisů), kterým lze zcela obecně zřejmě rozumět (aktivní) zprostředkování obsahu právních předpisů adresátům, se většinou (samostatně) nedefinuje. Častěji se vymezují až specifické, podřazené formy publikace.“

Přímo k otázce publikace právních předpisů územních samospráv ve vztahu k jejich aplikaci se vyslovil Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 2315/15, v němž konstatoval, že stávající „způsob publikace snižuje šanci, že soud z vlastní iniciativy na věc aplikuje právní předpis obce či kraje, a že vyhledání těchto předpisů - zejména obecních, nezveřejněných na internetu - je pro soudy spojeno s většími praktickými obtížemi. Tyto skutečnosti kladou vyšší nároky na účastníky řízení a jejich zástupce, kteří - aby zvýšili své vyhlídky na úspěch - zpravidla musí těmito předpisy sami aktivně argumentovat. Závěrem

Ústavní soud podotkl, že uvedené obtíže by byly odstraněny, kdyby se všechny právní předpisy obcí a krajů publikovaly na internetu nebo kdyby byly centrálně zpřístupněny - právní předpisy obcí a krajů přitom již nyní jsou shromažďovány krajskými úřady a Ministerstvem vnitra či jiným příslušným ústředním správním úřadem“.

Výše uvedený názor Ústavního soudu tak do značné míry relativizuje dostatečnost stávající zákonné úpravy publikace právních předpisů územních samospráv, a to zejména z hlediska faktické možnosti se s těmito právními normami seznámit (pokud jde o jejich adresáty), jakož i rozhodovat podle nich v případě státních orgánů, především pak soudů. Navrhovaná právní úprava proto cílí na větší garanci poznatelnosti práva a logicky i právní jistotu adresátů právních norem obcí, krajů a hl. města Prahy.

Lze tedy učinit závěr, podle něhož právo má být dostupné, přičemž tato dostupnost musí být ze strany státu též odpovídajícím způsobem zajištěna, resp. zajišťována nejen v době vyhlášení právního předpisu, ale i poté tak, aby se s právními normami mohli adresáti adekvátně seznámit.

Navržená právní úprava popsaný požadavek dostupnosti práva naplňuje s ohledem na existující možnosti informačních technologií způsobem, který dostupnost podzákoných právních předpisů pro jejich adresáty zajistí v odpovídající míře. Stát tímto opatřením svým způsobem naplňuje určitý deficit stávající právní úpravy, která sice přístupnost práva zajišťuje v míře sice ústavně akceptovatelné, nicméně na samotné hraně akceptovatelnosti, a plní si svůj dluh směrem k elektronizaci veřejné správy.

Změna zákonných pravidel pro publikaci právních předpisů územních samosprávných celků se dotkne výkonu **práva na územní samosprávu**, které zahrnuje i vydávání právních předpisů obcí, krajů a hlavního města Prahy.

Článkem 8 Ústavy se zaručuje samospráva územních samosprávných celků (obcí a krajů), jež jsou územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu (čl. 100 odst. 1 Ústavy). Podle čl. 101 odst. 4 Ústavy (ve spojení s čl. 2 odst. 3 Ústavy a s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) může stát zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem. Citované ustanovení tak připouští ingerenci státní moci za kumulativního splnění obou dvou podmínek. Ústavní soud v nálezu ze dne 30. 9. 2002, sp. zn. IV. ÚS 331/02 konstatuje, že „zásah státu ve smyslu čl. 101 odst. 4 Ústavy ČR nesmí být v rozporu s ústavně zakotvenými znaky samosprávy a je přípustný toliko tehdy, pokud to ochrana zákona nepochybně vyžaduje. Vyjádřeno jinými slovy, požadavek ochrany zákona je tak podmínkou nutnou, jejíž naplnění nelze dovodit extenzivním výkladem nemajícím oporu v dikci zákonné úpravy, byť by byl konstruován logickým způsobem nevzbuzujícím pochybnosti o jeho účelnosti a rozumném smyslu“. Ústavní soud se k ústavní záruce práva na územní samosprávu a limitům ingerence státu dále vyjádřil např. v nálezu ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2200/15, když uvedl, že „Ústava sama přímo nevyjmenovává konkrétní oblasti, v nichž se územní samospráva může realizovat, když další otázky konstituování a fungování územní samosprávy ponechává na zákonodárci a zákonné regulaci (čl. 104 odst. 3, čl. 105 Ústavy)“. Činnost státu zasahující do činnosti územně samosprávných celků je tak podle Ústavního soudu limitována principem legality (zákonnosti).

S ohledem na výše citovanou judikaturu Ústavního soudu lze ústavně konformním způsobem regulovat samostatnou působnost územních samosprávných celků, tedy i stanovit pravidla pro vyhlášení jejich obecně závazných vyhlášek pouze zákonem. Tento nezbytný předpoklad je v případě navrhovaného řešení splněn, neboť navrhované legislativní opatření má sílu zákona.

Navrhovaná změna zákonné úpravy usiluje o dosažení větší garance poznatelnosti práva a logicky i právní jistoty adresátů právních norem obcí, krajů a hlavního města Prahy. Dosažení tohoto stavu vyžaduje provedení legislativní změny (konkrétně zřízení informačního systému přístupného prostřednictvím internetu). Pokud uvážíme přínos zpřístupnění právních norem územních samospráv z hlediska ústavní konformity zákonné úpravy vydávání těchto právních předpisů a naplnění zásad právního státu, pak nelze zavedení povinnosti obcí a krajů uveřejnit obecně závazné vyhlášky a nařízení v centrálně státem (Ministerstvem vnitra) spravovaném informačním systému (a s ním spojené finanční výdaje) považovat za nepřiměřený prostředek regulace jejich normotvorné pravomoci, či snad dokonce za hraniční zásah státu do výkonu samosprávy (pokud jde o vyhlášení obecně závazných vyhlášek). Kromě již vyzdvihovaných zásad poznatelnosti práva a právní jistoty je nepopíratelně i v zájmu samotných územních samospráv coby tvůrců právních norem, aby byl naplněn zásadní předpoklad pro jejich dodržování, a sice reálné zprostředkování jejich obsahu adresátům. Efektivní právní regulace nemůže být dosaženo bez odpovídajícího úsilí o publikaci právního předpisu nejen ve smyslu formálním, ale i materiálním, tj. jeho uvedení v obecnou známost. Zřízení Sbírky právních předpisů je tedy legitimním a přiměřeným omezením práva na samosprávu ve prospěch poznatelnosti a přístupnosti obecních a krajských právních předpisů jejich adresáty.

Navrhovaná právní úprava předpokládá, že Sbírka právních předpisů bude obsahovat všechny platné a účinné právní předpisy územních samosprávních celků a bude tak skutečně spolehlivým a úplným zdrojem informací o platném právu územní samosprávy. Řešení spočívající v pozbytí platnosti těch stávajících právních předpisů územních samosprávních celků, které nebudou jejich vydavateli zveřejněny ve Sbírce právních předpisů ve lhůtě stanovené přechodným ustanovením, představuje přiměřené (proporcionální) legislativní opatření, nezbytné k dosažení cíle navrhovaného zákona. Zpracovatel dospěl i na základě tzv. testu veřejného zájmu k závěru, že ústavní princip právního státu (čl. 1 Ústavy ČR) a z něj plynoucí zásady poznatelnosti práva a právní jistoty dostatečně legitimizuje zásah do práva na územní samosprávu.

Pokud praxe dostatečně prokázala, že současný způsob publikace právních předpisů územních samosprávních celků je z hlediska výše zmiňovaných ústavních principů nevyhovující, neboť nezaručuje přístupnost těchto právních norem na adekvátní úrovni každému, pak přechodné ustanovení návrhu zákona představuje i z hlediska vhodnosti přijatelný legislativní nástroj k dosažení primárního sledovaného cíle právní úpravy, kterým je poznatelnost platného a účinného práva. Územním samosprávným celkům přitom bude poskytnuta přiměřeně dlouhá doba (dvou let od nabytí účinnosti zákona), v níž bude třeba stávající právní předpisy ve Sbírce právních předpisů zveřejnit. Je-li z povahy uceleného informačního systému nezbytné, aby zahrnoval i právní předpisy, které nabyly účinnosti před jeho zřízením, je navrhované ustanovení de facto jediným možným a vhodným prostředkem, který ucelenost informačního systému zajistí. Naopak pokud by návrh rezignoval na úplnost Sbírky právních předpisů (ve prospěch principu nedotknutelnosti práva na územní samosprávu), dalo by se o vhodnosti a účelnosti připravované právní úpravy pochybovat.

Dalším kritériem v testu proporcionality je hledisko potřeby, spočívající v porovnávání zkoumaného opatření s jinými možnými opatřeními, jež by vedla k dosažení zákonem sledovaného cíle při menším zásahu (v tomto případě) do práva na územní samosprávu. Jak již bylo uvedeno výše, předmětnou právní úpravou přechodného ustanovení lze dosáhnout účelu optimalizace vyhlášení právních předpisů územních samospráv a zvýšení garance předvídatelnosti práva a s tím souvisejícího principu právní jistoty a rovnosti před zákonem. Jestliže má být Sbírka právních předpisů autoritativním

pramenem platných právních předpisů územních samospráv, je takové opatření nezbytné. Z tohoto hlediska je zřejmé, že k naplnění účelu navrhované právní úpravy není možné trvat na bezvýhradném upřednostnění práva na územní samosprávu, spočívajícím ve zcela autonomním procesu vyhlášení právních předpisů územních samosprávních celků. Naopak i v zájmu efektivity normotvorby (dopadu na chování jejích adresátů) je třeba na úrovni zákona výkon práva na územní samosprávu v tomto smyslu regulovat [srov. princip legality ústavního zásahu do práva na samosprávu – nález sp. zn. Pl. ÚS 16/06 ze dne 1. 8. 2006 (N 147/42 SbNU 183;475/2006 Coll.)]. Podle předkladatele neexistuje srovnatelný prostředek, který by daného účelu byl schopen dosáhnout, aniž by právo na územní samosprávu bylo dotčeno. V daném případě nepůjde o zásah nepřiměřený, neboť omezení hodnoty – práva na samosprávu v dané situaci představuje v porovnání s narušením ústavního principu právní jistoty a rovnosti před právem menší újmu. Nelze přitom opomenout, že přinejmenším z hlediska efektivity dopadu právní regulace bude právo územní samosprávy vydávat právní předpisy s patřičným dopadem na jejich adresáty nepochybně spíše posíleno.

Tím se dostáváme k poslednímu kritériu - porovnání závažnosti střetávajících se práv (či práva a veřejného statku). K tomuto tzv. principu přiměřenosti (v užším smyslu) Ústavní soud v nálezu ze dne 13. srpna 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, konstatoval: „*Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních (srov. nález Ústavního soudu ze dne 13. 5. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 25/97; publ. in Ústavní soud České republiky, Sbírka nálezu a usnesení, C.H. Beck, sv. 11, č. 53). V tomto bodě se vychází ze zvážení empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů (viz nález Ústavního soudu ze dne 9. 10. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 15/96; publ. jak uvedeno shora; dle tohoto nálezu empirickým argumentem lze chápat faktickou závažnost jevu, jenž je spojen s ochranou určitého základního práva; systémový argument znamená zvažování smyslu a zařazení dotčeného základního práva či svobody v systému základních práv a svobod. Kontextovým argumentem lze rozumět další negativní dopady omezení jednoho základního práva v důsledku upřednostnění jiného; hodnotový argument představuje zvažování pozitiv v kolizi stojících základních práv vzhledem k akceptované hierarchii hodnot).*“

Předkladatel proto dále v duchu principu přiměřenosti v užším slova smyslu zvažoval, zda shora popsaná pozitiva v podobě zajištění adekvátní dostupnosti a poznatelnosti práva územních samospráv převažují nad negativy, která mohou být spojena s aplikací navrhovaného přechodného ustanovení (derogace obecně závazných vyhlášek, které nebudou v přechodném období dvou let zveřejněny ve Sbírce právních předpisů). Princip proporcionality v užším slova smyslu se tedy nutně musí omezit jen na hodnocení, zda negativa spojená s uvedeným zásahem do práva na samosprávu jsou pomyslnou nutnou a akceptovatelnou „daní“ spojenou se zvýšením zákonných záruk naplnění ústavních principů poznatelnosti práva a právní jistoty. Pokud stávající právní úprava nedokáže zabránit tomu, aby některé obecně závazné vyhlášky (přestože jsou zákonným způsobem publikovány) nebyly fakticky dostupné a poznatelné jejich adresátům, pak jejich případná derogace ani nemůže z hlediska materiálního zásadně limitovat právo na samosprávu, neboť účinnost normotvorby územních samospráv je *a priori* omezená. Navrhované legislativní opatření směřuje k tomu, aby tyto nedostatky byly odstraněny (neboť cíle nelze dosáhnout pouhým nastolením nových publikačních pravidel pro budoucí právní předpisy), přičemž územní samosprávné celky mají dostatečný časový prostor a tedy i dostatečnou možnost, aby stávající právní předpisy ve Sbírce právních předpisů dodatečně zveřejnily.

K jejich derogaci *ex lege* tudíž dojde až v důsledku případné neaktivity vydavatelů právních předpisů. Potenciální zásah do výkonu práva na územní samosprávu tak do značné míry závisí na samotných územních samosprávných celcích, které by měly postupovat podle zákona a s vědomím jím předvídaných následků případně zvážit, jaké jimi dříve vydané právní předpisy budou i nadále zachovány a jaké nikoliv. Podle přesvědčení předkladatele návrhu zákona právo územního samosprávného celku vydávat obecně závazné vyhlášky (regulovat v mezích zákona samosprávné záležitosti) nemůže ve vzájemném porovnání převážet ústavně garantovaná práva a svobody jednotlivce, resp. odporovat zásadě veřejnosti práva založené na principu rovnosti a právní jistoty.

Z provedeného testu proporcionality vyplývá, že navrhovaná právní úprava publikace právních předpisů územních samosprávných celků, včetně stanovení přechodného období, v němž musejí být stávající právní předpisy územních samosprávných celků pod sankcí pozbytí platnosti *ex lege* zveřejněny ve Sbírce právních předpisů, je vhodná, potřebná a navrhovanou právní úpravou sledovaný veřejný zájem na poznatelnosti práva a právní jistotě v daném případě nepředstavuje nepřipustný zásah do ústavně zaručeného práva na územní samosprávu.

Na základě výše uvedeného pak lze učinit závěr, že navrhovaná zákonná úprava neodporuje ústavněprávním principům územní samosprávy.

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Ústavou a s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudní orgánů Evropské unie

Problematicke publikace právních předpisů územních samosprávných celků a podzákoných předpisů správních úřadů se orgány Evropské unie v rámci vlastní normotvorby speciálně nevěnují. Návrhem zákona není do právního řádu ČR zapracovááno právo Evropské unie a návrh není s právem Evropské unie v rozporu.

6. Zhodnocení souladu navrhované úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona se přímo nedotýká mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Návrh zákona není s mezinárodními smlouvami v rozporu.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národností menšiny, a dopady na životní prostředí

Vzhledem ke skutečnosti, že informační systém právních předpisů územních samosprávných celků a právních předpisů některých správních úřadů dosud neexistuje, je podmínkou realizace navrhované právní úpravy zřízení takového informačního systému veřejné správy, spravovaného Ministerstvem vnitra. Náklady na jeho zřízení lze

předpokládat ve výši 12 milionů Kč, náklady na provoz systému včetně jeho dalšího rozvoje by pak představovaly řádově 5 milionů Kč ročně.

Celkové náklady navrhované právní úpravy lze shrnout následovně:

Jednorázové náklady na zřízení systému (programové vybavení, hardware apod.)	12 000 000 Kč
Roční náklady na technický provoz systému	5 000 000 Kč
Personální náklady ¹	2 000 000 Kč
Celkové náklady v roce zřízení Sbírky právních předpisů	19 000 000 Kč
Celkové náklady v každém následujícím roce	7 000 000 Kč

Pokud by se přistoupilo ke zpětné digitalizaci právních předpisů platných přede dnem nabytí účinnosti zákona o Sbírce právních předpisů, bylo by nutno vynaložit i další finanční náklady. Náklady na digitalizaci právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů se odhadují na **27 milionů Kč**. Digitalizací je myšlen převod současných platných právních předpisů územních samosprávných celků do strukturované podoby a import do datového modelu konstruovaného pro účely e-Sbírky, zachycení všech vazeb, vytvoření konsolidovaných znění, časových řezů atd.

Celkové náklady na vybudování systému v případě, že by se provedla digitalizace všech dokumentů vložených do systému (tj. právních předpisů a aktů podle § 8 zákona) a vydaných před účinností zákona, by činily **46 milionů Kč** (19 milionů Kč na samostatné vybudování systému a 27 milionů Kč na zpětnou digitalizaci).

Předpokládané výdaje budou hrazeny z rozpočtu Ministerstva vnitra. Náklady na převedení platných a účinných právních předpisů územních samosprávných celků a ostatních aktů v souladu s přechodným ustanovením (např. na naskenování listinného dokumentu), které budou i vzhledem k projektu Ministerstva vnitra na posouzení zákonnosti obecně závazných vyhlášek vydaných před rokem 2010 spíše marginální, ponese územní samosprávné celky.

Nárůst výdajů z jiných veřejných rozpočtů (rozpočtů územních samosprávných celků) se neočekává, protože nedojde ani k nárůstu povinností těchto subjektů. Návrh předpokládá nahrazení povinností zaslat vyhlášený právní předpis dozorovému orgánu povinností tento předpis vyhlásit ve Sbírce právních předpisů. Z „technického hlediska“ bude povinnost plněna identicky jako dosud – odesláním datové zprávy datovou schránkou Ministerstvu vnitra.

Návrh má kladné dopady na podnikatelské prostředí, neboť legislativní změna významně zlepší poznatelnost právních předpisů publikovaných ve Sbírce právních předpisů a tedy i jeho aplikovatelnost v podnikatelském prostředí. Kladný dopad z hlediska zlepšení poznatelnosti právních předpisů lze identifikovat i ve vztahu ke specifickým skupinám obyvatel.

¹ Bude-li počítáno se třemi zaměstnanci ve 13. PT podle nařízení vlády č. 304/2014 Sb., ve „středním“ (6.) platovém stupni (31 860 Kč) a s osobním ohodnocením ve výši 5 000 Kč a s navýšením o 1/3 s ohledem na povinné platby za zaměstnance, jsou platové náklady v celkové výši 147 000 Kč měsíčně a 1 764 000 Kč. Kromě toho je nutné připočítat ostatní náklady (např. na technické vybavení, kancelářské vybavení). Celkově stanovená částka tak činí 2 000 000 Kč ročně.

Předpokládá se, že personální náklady budou hrazeny z Operačního programu Zaměstnanost.

Dopady do sociální oblasti a jiné dopady se nepředpokládají.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, zhodnocení korupčních rizik a zhodnocení dopadů na bezpečnost a obranu státu

Návrh nemá žádné dopady do oblasti soukromí a osobních údajů. Návrh nepředstavuje žádná korupční rizika. Taktéž se nijak nedotýká bezpečnostních a obranných zájmů státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K ČÁSTI PRVNÍ

Změna zákona o ochraně přírody a krajiny

Podle § 77a odst. 4 písm. f) se smlouvy, na základě kterých byla území prohlášena za chráněná, (dosud „smluvně chráněná území“) zveřejňují ve Sbírce právních předpisů, namísto dosavadního Věstníku právních předpisů kraje. Změna je vyvolána zrušením Věstníku právních předpisů kraje (viz část sedmá).

§ 78 odst. 7 stanoví způsob vyhlášení nařízení Agentury a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti odkazem na zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů.

§ 79 odst. 6 se zrušuje z důvodu nadbytečnosti zveřejňování nařízení Agentury ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

K ČÁSTI DRUHÉ

Změna zákona o dani z nemovitých věcí

§ 16a stanoví, že obecně závazná vyhláška vydaná pro účely daně z nemovité věci, s výjimkou vyhlášky vydané podle § 17a, musí nabýt platnosti nejpozději do 1. října zdaňovacího období a účinnosti nejpozději do 1. ledna bezprostředně následujícího zdaňovacího období. Obecně závazná vyhláška nemůže mít zpětnou účinnost.

Změna publikace spočívá toliko v odstranění povinnosti zasílat předmětné obecně závazné vyhlášky správci daně, čímž dojde ke snížení navazující povinnosti územních samosprávných celků v podobě duplicitního zasílání obecně závazné vyhlášky regulující daň z nemovitých věcí Ministerstvu financí. Vzhledem k publikaci všech obecně závazných vyhlášek ve Sbírce právních předpisů, která bude veřejně přístupnou informační databází, by setrvání na této povinnosti bylo zcela nedůvodné. Informační systém přitom bude nastaven tak, aby byl schopen vyhledat obecně závazné vyhlášky (platné a účinné) určitého obsahu a z určitého území k poskytnutí orgánům finanční správy.

K ČÁSTI TŘETÍ

Změna zákona o oceňování majetku

Stejně jako v části druhé dochází k odstranění povinnosti zasílat předmětné obecně závazné vyhlášky Ministerstvu financí a uveřejňovat je v Cenovém věstníku, a to rovněž pro nadbytečnost.

K ČÁSTI ČTVRTÉ

Změna zákona o svobodném přístupu k informacím

Povinné subjekty nadále nebudou podle § 5 odst. 2 zpřístupňovat právní předpisy, které vydaly, ve svém sídle a v úředních hodinách. Možnost přístupu k nim je již dostatečně zabezpečena díky nahlížení do Sbírky právních předpisů v elektronické podobě (viz § 7 návrhu zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů), resp. do právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů. Povinnost uvedená v § 5 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím by tedy dublovala již existující povinnosti a jako taková se ruší.

K ČÁSTI PÁTÉ

Změna veterinárního zákona

Nové ustanovení § 75a (stávající § 76 odst. 3) stanoví způsob vyhlášení nařízení Státní veterinární správy a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti odkazem na zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Současně se nařízení podle odstavce 2 tohoto ustanovení vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká; to ovšem nemá právní relevanci na jejich platnost a účinnost. Pokud má nařízení celostátní povahu nebo se týká územních obvodů více krajů, vyvěsí se podle odstavce 3 tohoto ustanovení též na úředních deskách Ministerstva zemědělství a krajských úřadů, jejichž území se týká, a zveřejňuje se neprodleně na internetových stránkách Státní veterinární správy. Na jejich platnost a účinnost však toto zveřejnění nemá vliv.

Právní předpisy Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních – nařízení Státní veterinární správy – vydává podle územní působnosti vydaných opatření Ústřední veterinární správa na základě § 48 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona nebo krajské veterinární správy na základě § 49 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona. Podle § 46 písm. b) veterinárního zákona vydává mimořádná veterinární opatření také obec formou nařízení obce podle zákona o obcích. Pouze na území hlavního města Prahy vydává tato opatření Městská veterinární správa v Praze, která je jednou z krajských veterinárních správ, a to formou nařízení Státní veterinární správy na základě § 49 odst. 1 písm. c) veterinárního zákona.

K ČÁSTI ŠESTÉ

Změna obecního zřízení

Ustanovení § 12 odkazuje na pravidla publikace obecně závazných vyhlášek a nařízení obce a nabývání platnosti a účinnosti právních předpisů obce obsažená v zákoně o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů.

Podle § 65 odst. 2 se rozhodnutí krajského úřadu o převedení přenesené působnosti vydané podle § 65 odst. 1 zákona o obcích zveřejní též v rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci, který je nově upravován novelou zákona o základních registrech.

Podle § 66b odst. 2 se rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 zveřejní v rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci, a to namísto ve Věstníku právních předpisů kraje, jenž se ruší. Obdobně se zveřejní i rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 3 tohoto ustanovení.

Veřejnoprávní smlouvy se podle § 66c nově publikují též v rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci, namísto ve Věstníku právních předpisů kraje.

V § 128 odst. 1 se ukládá obci, aby neprodleně vyvěsila na úřední desce obecního úřadu rozhodnutí soudu, kterým se zrušuje usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti, a to po dobu nejméně 15 dnů ode dne jeho doručení. Tímto způsobem bude zajištěna informovanost občanů o těchto soudních rozhodnutích, která nebudou publikována ve Sbírce právních předpisů.

V § 128 odst. 2 se doplňuje stanovení počátku lhůty, v níž má být soudní rozhodnutí o zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti vyvěšeno na úřední desce úřadu městského obvodu nebo části.

V § 128 odst. 5 se konstatuje, že působnost svěřená magistrátům územně členěných statutárních měst v § 127 zákona o obcích (dozor nad městskými částmi a obvody) je působností přenesenou. Svým obsahem se jedná o technickou úpravu, neboť tímto způsobem je zákon až dosud interpretován a navržená změna jen tento výklad výslovně promítá do textu zákona.

K ČÁSTI SEDMÉ

Změna krajského zřízení

Ustanovení § 8 odst. 2 odkazuje na pravidla publikace obecně závazných vyhlášek a nařízení kraje a nabývání jejich platnosti a účinnosti obsažená v zákoně o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Touto úpravou se nahrazuje dosavadní systém publikace právních předpisů kraje ve Věstníku právních předpisů kraje, přičemž samotný věstník se touto novelou zrušuje.

Podle § 31 počet členů zastupitelstva, který má být zvolen, krajský úřad zveřejní na úřední desce a dále ve Sbírce právních předpisů namísto ve Věstníku právních předpisů kraje, který se návrhem zrušuje.

V § 85 odst. 1 se ukládá kraji, aby vyvěsil na své úřední desce rozhodnutí soudu, jímž se zrušuje usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu kraje v samostatné působnosti, a to po dobu nejméně 15 dnů ode dne jeho doručení. Tímto způsobem bude zajištěna informovanost občanů o těchto soudních rozhodnutích, která nebudou publikována ve Sbírce právních předpisů.

K ČÁSTI OSMÉ

Změna zákona o hlavním městě Praze

Ustanovení § 45 odkazuje na pravidla publikace obecně závazných vyhlášek a nařízení hlavního města Prahy a nabývání platnosti a účinnosti právních předpisů hlavního města Prahy obsažená v zákoně o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Touto úpravou se nahrazuje dosavadní systém publikace právních předpisů hlavního města Prahy ve Sbírce právních předpisů hlavního města Prahy.

Obdobně jako v § 128 odst. 6 zákona o obcích se v § 110 odst. 6 konstatuje, že působnost svěřená Magistrátu hlavního města Prahy podle odstavců 1 až 4 je výkonem přenesené působnosti. Svým obsahem se jedná o technickou úpravu, neboť tímto způsobem je zákon až dosud interpretován a navržená změna jen tento výklad výslovně promítá do textu zákona.

V § 111 je deklarováno, že Magistrát hlavního města Prahy vykonává v přenesené působnosti dozor nad usnesením, rozhodnutím nebo jiným opatřením orgánu městské části v přenesené působnosti.

V § 112 odst. 1 se ukládá hl. městu Praze, aby vyvěsilo na úřední desce Magistrátu rozhodnutí soudu, kterým se zrušuje usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu hlavního města Prahy v samostatné působnosti, a to po dobu nejméně 15 dnů ode dne jeho doručení. Tímto způsobem bude zajištěna informovanost občanů o těchto soudních rozhodnutích, která nebudou publikována ve Sbírce právních předpisů.

V § 112 odst. 2 se doplňuje stanovení počátku lhůty, v níž má být soudní rozhodnutí o zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městské části v samostatné působnosti vyvěšeno na úřední desce městské části.

K ČÁSTI DEVÁTÉ

Změna krizového zákona

Ustanovení § 3 odst. 6 upravuje způsob publikace rozhodnutí o stavu nebezpečí, a to namísto ve Věstníku právních předpisů kraje ve Sbírce právních předpisů.

K ČÁSTI DESÁTÉ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Ustanovení § 85 odst. 3 stanoví způsob vyhlášení nařízení krajské hygienické stanice a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti odkazem na zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Současně se tato nařízení vyvěsí na úřední desce obce určené v nařízení.

K ČÁSTI JEDENÁCTÉ

Změna zákona o rostlinolékařské péči

Ustanovení § 76 odst. 2 stanoví způsob vyhlášení nařízení Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského a podmínky nabytí jeho platnosti a účinnosti odkazem na zákon o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů. Zachovává se stávající právní úprava, podle které se současně toto nařízení též na internetových stránkách Ústavu, popřípadě též regionálním nebo celostátním tisku a rozhlasovém nebo televizním vysílání.

K ČÁSTI DVANÁCTÉ

Změna zákona o základních registrech

V souvislosti se zrušením Věstníku právních předpisů kraje a s vytvářením tzv. katalogu služeb veřejné správy se zřizuje celostátní databáze právních jednání a aktů aplikace práva, kterými se převádí výkon působnosti mezi orgány veřejné moci, v podobě rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci (viz nový § 52c). Tato databáze bude součástí informačního systému registru práv a povinností, v němž doplní již existující rejstřík orgánů veřejné moci a soukromoprávních uživatelů údajů z informačních systémů veřejné správy. Katalog služeb veřejné správy, který je součástí registru práv a povinností, by měl obsahovat údaj o adrese pracoviště, na kterém je reálně vykonáván konkrétní výsek působnosti orgánu veřejné moci (agenda) nebo údaj o převedení výkonu agendy. Navrhovaný rejstřík převodů agend orgánů veřejné moci rozšiřuje informační základnu orgánů veřejné moci i extraneů v oblasti reálného výkonu agend i o samotné akty

převádějící výkon agend mezi orgány veřejné moci. Správcem rejstříku převodů agend orgánů veřejné moci bude Ministerstvo vnitra, které bude též editorem v něm vedených údajů. Údaje budou zapisovány na základě informační povinnosti tzv. ohlašovatelů výkonu agendy, tj. orgánů veřejné moci, kteří vykonávají v dané agendě činnosti a úkony. Tato informační povinnost již existuje, pouze se rozšiřuje množina sdělovaných údajů.

Nové ustanovení § 52d je pouze systematicky přesunutě stávající ustanovení § 52c. V případě tohoto ustanovení tedy jde o pouhou legislativně-technickou úpravu.

K ČÁSTI TŘINÁCTÉ

Změna zákona o krajském referendu

Podle § 13 odst. 2 zastupitelstvo kraje zveřejní své usnesení o vyhlášení krajského referenda nebo o tom, že krajské referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze krajské referendum konat, ve Sbírce právních předpisů. Dosud bylo usnesení publikováno ve Věstníku právních předpisů kraje, který se zrušuje.

Podle § 14 se vyhlášením krajského referenda v kraji rozumí zveřejnění usnesení zastupitelstva ve Sbírce právních předpisů.

K ČÁSTI ČTRNÁCTÉ

Změna zákona o hazardních hrách

Změna spočívá toliko v odstranění povinnosti zasílat předmětné obecně závazné vyhlášky Ministerstvu financí, čímž dojde ke snížení navazující povinnosti územních samosprávných celků v podobě duplicitního zasílání obecně závazné vyhlášky regulující provozování hazardních her. Vzhledem k publikaci všech obecně závazných vyhlášek ve Sbírce právních předpisů, která bude veřejně přístupnou informační databází, by setrvání na této povinnosti bylo zcela nedůvodné.

K ČÁSTI PATNÁCTÉ

Účinnost

Nabytí účinnosti změnového zákona se navrhuje, shodně se zákonem o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů, k 1. lednu 2021. Novela zákona o dani z nemovitých věcí a zákona o oceňování majetku nabývá účinnosti o 3 roky později. Účelem odložené účinnosti v těchto případech je potřeba po určitou přechodnou dobu zachovat duplicitní zasílání obecně závazných vyhlášek obcí (vedle zveřejnění ve Sbírce právních předpisů) též přímo správci daně, resp. Ministerstvu financí.

V Praze dne 30. července 2019

Předseda vlády:
Ing. Andrej Babiš v.r.

1. místopředseda vlády a ministr vnitra:
Jan Hamáček v.r.